Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Holstein, Johan Ludvig FRA: Langebek, Jacob (1744-01-15)

Citation: Langebek, Jacob: ”BREV TIL: Holstein, Johan Ludvig FRA: Langebek, Jacob (1744-01-15)”, i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSKE BOGHANDEL., s. 92. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000049.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

15. Januar 1744.
TIL JOHAN LUDVIG HOLSTEIN [1].

Høi og Velbaarne Hr. Geheime Raad,
Naadige Herre!

Den Prøve, ieg nyligen har havt af Deres Excellences hastige og ufortiente Naade, giver mig en fuldkommen Aarsag til at aflegge min underdanige Taksigelse; men Deres Excellence maa tillade mig at melde, at det aldrig var kommet i mine Tanker igien at anholde om de Kostpenge af Communitetet, som ieg nu for saa lang Tid siden uden Vederlag har mistet, og med Glæde savnet, siden ieg veed, at andre fattige Studenter, som uden al Hielp maa gaae deres Studeringers Løb igiennem, finde derved en langt større Lettelse, end ieg, som dog ganske lidet vinder derved, i det ieg, medens bemeldte Kostpenge har været mig betagne, har af mine private Velynderes Godhed og ved andre fri Forretninger haft langt mere end dette, og endda ofte været i Betryk for nødtørftig Udkomst. Hvad det danske Lexicon angaaer, da bliver det mig og enhver s. 93umueligt i en Tid af 2 eller 3 Aar at fuldføre saa stort og anseeligt et Verk og saa kiedsomt et Arbeid, som samme er, med mindre ieg blev saa aflagt, at ieg kunde lægge alle andre Ting af Hænderne, og ikke havde fornødent at bekymre mig om videre, helst da det er et Verk, som til Magelighed behøver en heel Mands Alder, og, om det skulde i en kort Tid drives, ti Menneskers Hænder. Ieg er imidlertid Deres Excellence med allerstørste Taknemmelighed forbunden, og haaber, at Deres Excellence selv anseer denne mig beviiste Naade som et Forspil til en større, og som den mindste Godhed, der kunde yttres imod et Menneske, der har anvendt saa mange Aars møisomme Dage og vaagne Nætter paa de Ting, hvorved man i Fremtiden kunde blive et nyttigt Redskab til at tiene Publicum og at ære sit kiære Fæderneland. Vil ikkun Deres Excellence herefter være min høie Patron, og ved Leilighed see min Tarv befordret og min utrættede Lyst med noget virkelig Godt opmuntret, skal ieg, som hidindtil, af alle Kræfter stræbe at giøre mig, saavidt mueligt, mere og mere værdig til Hans Majestæts Naade, duelig til Landets Tieneste, og ingenlunde uværdig til at have Deel i Deres Excellences naadige Patrocinium, og bære det fordeelagtige Navn af

Deres Excellences
ringeste Client og underdanige Tiener
l. L.